

Arrest

nr. 126 657 van 3 juli 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 18 juni 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 juni 2014.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 juni 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 juli 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat V. MOUBAX en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, M. D. (...), verklaarde de Armeense nationaliteit te bezitten en van Armeense origine te zijn. U werd op 31/10/1984 te Echmiatsin geboren en bent gehuwd met M. A. (...) (ov xxxxxxx). Omwille van uw activisme (het ronddelen van folders en campagnemateriaal) voor de politieke partij Armenian National Congres (hierna HHsH genoemd) werd u in 2007 een week door de politie opgesloten. Eind februari 2008 vond een huiszoeking bij u plaats. U was niet aanwezig, maar hoorde van uw familieleden dat u werd opgespoord en beschuldigd van het leveren van wapens en munitie aan de betogers van de oppositie. Enkele weken later kwam u te weten dat er een strafzaak tegen u was opgestart en dat

deze strafzaak gelinkt werd aan de strafzaak die tegen opposant Sasun Michaelyan was opgestart. U zou voor hem wapens en munitie vervoerd hebben naar de betogers tijdens de manifestaties van 1/03/2008. U vluchtte naar Kirovakan waar u een afspraak met de politie maakte dat zij u tegen betaling met rust zouden laten. Sasun werd evenwel opgepakt en veroordeeld voor het leveren van wapens aan manifestanten en voor poging tot staatsgreep. Midden 2010 werd een groot onderzoek naar de gebeurtenissen van februari 2008 opgestart. U vreesde alsnog te worden gearresteerd en vluchtte samen met uw vrouw in 2011 naar Frankrijk waar u een asielaanvraag indiende. Uit vrees aan Armenië te worden uitgeleverd, gaf u daar evenwel valse verklaringen waardoor jullie asielaanvraag door Frankrijk werd geweigerd. U en uw vrouw gingen hierna naar België waar jullie op 23/07/2012 een asielaanvraag indienden. Deze werd echter niet in overweging genomen daar Frankrijk verantwoordelijk werd geacht voor de behandeling van jullie asielaanvraag. Gezien de moeilijke situatie besloot u maatregelen te treffen zodat u op veilige wijze naar Armenië kon terugkeren. Via uw familie slaagde u erin een afspraak te maken met sterke man Manvel Grigoryan die u verzekerde dat u bij terugkeer met rust zou worden gelaten. Datzelfde jaar keerde u naar Armenië terug en werd er met rust gelaten. Op 6/01/2014 werd u echter op het kantoor van Grigoryan geroepen die stelde dat u verklaringen tegen Sasun bij de politie moest afleggen. U moest verklaren dat u wapens en munitie voor Sasun hebt geleverd voor de betogers die op 1/03/2008 manifesteerden. Later zou hij u meer duidelijkheid verschaffen betreffende wat u concreet moest zeggen en welke andere mensen u moest incrimineren. Hij gaf aan dat u moest wachten op een convocatie. U bevond zich in een onmogelijke positie daar u door de autoriteiten zou worden gearresteerd indien u stelde dat u wapens voor Sasun vervoerde maar zou anderzijds door Grigoryan worden vervolgd indien u het niet deed. U regelde allerlei papieren via een smokkelaar die tevens uw uitreis regelde. Op 20/04/2014 kwam een convocatie voor u toe en u reisde de dag nadien naar België. Op 30/04/2014 diende u er een tweede asielaanvraag in die op 09/05/2014 door het Commissariaat-generaal in overweging werd genomen. Uw vrouw verblijft momenteel bij kennissen in België maar diende geen asielaanvraag in. Om uw asielaanvraag te ondersteunen legde u volgende documenten neer: een convocatie, geboortebewijzen en een huwelijksakte.

B. Motivering

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Armenië een meerpartijenstelsel heeft waarin politieke partijen activiteiten (bv. leden werven, fondsen verzamelen, hun gedachtegoed uitdragen, oppositie voeren in het parlement) kunnen ontwikkelen. Tijdens kiesperiodes is er sprake geweest van een verhoogde spanning, die gepaard kon gaan met intimidaties en kortstondige arrestaties. Na de kiesperiodes normaliseerde de situatie weer, zo ook na de presidentsverkiezingen van begin 2008 die turbulenter dan gewoonlijk zijn verlopen en uitzonderlijk een langere nasleep kenden. Sinds april 2011 kunnen ook manifestaties opnieuw zonder belemmeringen georganiseerd worden en verlopen ze zonder incidenten. Betrouwbare en gezaghebbende bronnen zijn echter van mening dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat er over bericht wordt en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden (zie landeninformatie 1).

Gelet op wat voorafgaat, in het licht van alle elementen waarover het Commissariaat-generaal beschikt, zijn de door u beschreven ernstige moeilijkheden niet aannemelijk. U gaf immers aan dat er in 2008 een (valse) strafzaak omwille van uw politieke activiteiten voor de HHsH tegen u werd opgestart voor het leveren van wapens aan betogers in 2008, een strafzaak die tot vandaag loopt (CGVS p.6-9, 12, 16), hetgeen aldus absoluut niet te rijmen valt met de bovenvermelde informatie. Bovendien brengt u zelf geen overtuigende, concrete bewijsstukken aan die de door u beschreven ingrijpende problemen bevestigen, terwijl dit van u verwacht kan worden, gezien dergelijke gegevens volgens de informatiebronnen van het Commissariaat-generaal, waarvan bijlage in het administratief dossier werd gevoegd, hoe dan ook voorhanden zouden moeten zijn, gelet op de ernst van de moeilijkheden die u zichzelf toeschrijft. Aan de door u neergelegde convocatie waarin u als verdachte wordt opgeroepen in de strafzaak tegen Gregoryan kan geen bewijswaarde worden gegeven. Zo kon u niet zeggen in welke hoedanigheid u werd opgeroepen en had u er klaarblijkelijk geen idee van dat u werd opgeroepen in het kader van een strafzaak tegen Gregoryan. U stelde het document amper te hebben gelezen en geconfronteerd met de informatie dat u in de strafzaak tegen Gregoryan werd opgeroepen bleek u nog nooit over deze persoon te hebben gehoord (CGVS p.9-10, 15). Dergelijke onwetendheid over het enige document dat u ter staving van uw vervolgingsvrees neerlegt is dan ook niet overtuigend. Bovendien blijkt uit informatie waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd dat het in Armenië makkelijk is dergelijke documenten tegen betaling te krijgen wat de bewijswaarde van dergelijke documenten dan ook ernstig relativeert.

Voorts verklaarde u dat Manvel Grigoryan u in 2012 had verzekerd dat u veilig naar Armenië kon terugkeren ondanks de strafzaak die tegen u liep, maar dat hij u in 2014 omwille van die strafzaak

onder druk zette om valse verklaringen af te leggen tegen de veroordeelde politieke opposant Sasun Michaelyan. U gaf hierbij aan dat de lopende strafzaak tegen u de reden was dat u bij hem werd geroepen. Jullie strafzaken werden immers aan elkaar gelinkt (CGVS p.6-9, 12). Gezien het op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt niet aannemelijk is dat er in 2014 nog een strafzaak tegen u liep die reeds in 2008 werd opgestart omwille van uw politieke activiteiten, is het bijgevolg niet aannemelijk dat u omwille van die strafzaak door Manvel Grigoryan in 2014 onder druk werd gezet om valse verklaringen tegen Michaelyan af te leggen. Voorts gaf u aan dat die valse verklaringen tegen Michaelyan zouden worden gebruikt naar aanleiding van een parlementaire onderzoekscommissie die werd opgestart om de gebeurtenissen van 1 maart 2008 opnieuw te onderzoeken (CGVS p.8-9). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd blijkt dat deze parlementaire commissie door de oppositiepartijen in Armenië werd gevraagd om de obstructie van rechtsgang vanwege de autoriteiten naar aanleiding van de doden die toen onder de betogers vielen te onderzoeken. In maart 2014 stemde de regerende partij tegen de oprichting van dergelijke onderzoekscommissie (zie landeninformatie 2). Dat u in het kader van dergelijke onderzoekscommissie valse verklaringen tegen een opposant moest afleggen lijkt in de gegeven context dan ook weinig logisch daar het doel en de essentie van deze commissie eruit bestaat het overheidsoptreden tegen de opposanten te onderzoeken en dit juist de reden is dat de regerende partij dergelijke onderzoekscommissie tegenhield. Ten slotte legde u ook vage en weinig logische verklaringen af met betrekking tot wat u aan de politie moest verklaren. U stelde dat Manvel u opdroeg aan de politie te verklaren dat u in maart 2008 voor Michaelyan wapens aan de opposanten leverde. Meer details kon u hieromtrent niet geven wat zeer bevreemdend overkomt indien u daadwerkelijk bezwarende verklaringen tegen een bekende opposant in Armenië diende af te leggen. Voorts is het onduidelijk wat de meerwaarde van dergelijke verklaringen zouden zijn. U kon immers niet aangeven wat het verschil was tussen hetgene waarvoor Michaelyan reeds werd veroordeeld en hetgene u aan de politie moest verklaren noch welk nut dergelijke verklaringen hadden (CGVS p.8-9, 13). Op basis van voorgaande is het dan ook niet geloofwaardig dat u in 2014 door Manvel Grigoryan onder druk werd gezet om valse verklaringen tegen Michaelyan in het kader van een parlementaire onderzoekscommissie die zou worden opgestart, af te leggen.

Gelet op de beschreven informatie in de eerste paragraaf, in het licht van alle elementen waarover het Commissariaat-generaal beschikt, dat zelfs indien u daadwerkelijk in 2007 omwille van uw activiteiten voor de HHsH door de politie werd vastgehouden, er goede redenen voorhanden zijn om te stellen dat u actueel, ingeval van terugkeer naar Armenië, niet het onderwerp zal uitmaken van vervolging zoals bedoeld in de Conventie van Genève.

Er moet dan ook worden besloten dat u niet aannemelijk maakt dat u zich kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève.

Aangezien u behoudens voornoemde politieke motieven geen andere redenen inroept ter ondersteuning van uw asielrelaas, toont u tot slot al evenmin concreet aan dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de regelgeving met betrekking tot de subsidiaire bescherming zou lopen in uw land van herkomst.

De overige door u voorgelegde documenten vermogen niet bovenstaande vaststellingen te wijzigen. De geboortebewijzen van u, uw vrouw en uw dochter en jullie huwelijksakte bevatten enkel persoonlijke gegevens maar geven geen informatie over jullie asielmotieven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1 van het verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de

motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (*vgl.* RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.3.1. Verzoekende partij stelt dat, ondanks het feit dat Armenië sinds het uiteenvallen van de Sovjet-Unie in 1990 weer een onafhankelijk land is geworden de democratie nog in zijn kinderschoenen staat en de politieke situatie er instabiel is. Tegenstanders van de regering worden er bedreigd en corruptie is wijdverbreid. Verder is er de slechte relatie met buurlanden Turkije en Azerbeidzjan. Begin 2013 waren er wereldwijd 16.057 Armenen op de vlucht. In februari 2013 werd de pro-Russische Sarkisian herkozen tot president, nadat zijn partij een jaar eerder al de verkiezingen won. De stembusgang werd door de Europese waarnemer (OVSE) als redelijk eerlijk beschouwd. De oppositie meldt echter veel voorbeelden van intimidatie en ook Human Rights Watch is kritisch. De onvrede over de uitslag leidt net als in 2008 tot demonstraties en ongeregelde heden, waarbij de politie veel geweld gebruikt om de demonstraties de kop in te drukken. Er vallen doden en gewonden en de noodtoestand wordt afgekondigd. Nog steeds treden autoriteiten hard op tegen de politieke oppositie en tegen criticasters van het regime. Opposanten en critici van de regering lopen dan ook nog steeds gevaar. Verzoekende partij bevindt zich in deze situatie gezien zij als verdachte in een strafzaak werd opgeroepen en dit voor het leveren van wapens aan betogers in 2008.

2.2.3.2. Vooreerst merkt de Raad op dat de opmerking dat de politieke situatie in Armenië instabiel is en dat corruptie er wijdverbreid is op geen enkele manier de motivering in de bestreden beslissing weerlegt dat, zoals blijkt uit betrouwbare en gezaghebbende bronnen, er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is tenzij eventueel in bijzondere, uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat er over bericht wordt en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden. Voor wat betreft het overige betoog van verzoekende partij, stelt de Raad vast dat dit blote beweringen betreffen die door verzoekende partij op generlei wijze met objectieve informatie worden onderbouwd.

2.2.4.1. Inzake de motivering van verwerende partij dat verzoekende partij geen overtuigende concrete bewijsstukken bijbrengt die de door haar beschreven ingrijpende problemen bevestigen en dat aan de door haar neergelegde convocaties geen bewijswaarde kan worden gegeven, gezien de vastgestelde onwetendheid in hoofde van verzoekende partij over deze convocaties, het enige document dat zij ter staving van haar vervolgingsvrees neerlegt, legt verzoekende partij uit dat zij werd opgeroepen door de politie van Echmiatsin en dat zij niet thuis was op het moment dat de convocaties werd bezorgd. Zij liet voorts duidelijk weten dat zij niet werd opgeroepen als getuige, maar uiteraard als verdachte, daar haar dossier gelinkt werd aan het dossier van Sasun en zij zelf werd beschuldigd van medeplichtigheid aan het leveren van wapens aan de betogers en dus van verraad. Daarnaast wijst verzoekende partij erop dat de convocaties niet van valsheid wordt beticht en meent verzoekende partij dat niet gesteld kan

worden dat het document geen bewijswaarde zou hebben louter omwille van het feit dat het gemakkelijk is om in Armenië aan documenten te geraken tegen betaling. Bovendien, indien zij het document werkelijk tegen betaling had verkregen, zou zij wel in staat zijn letterlijk te vermelden wat er in de tekst stond. Haar onwetendheid over de inhoud van het document komt immers overeen met haar verklaring dat zij niet thuis was op het moment dat de convocatie werd bezorgd en toont aan dat verzoekende partij het document niet tegen betaling heeft verkregen.

2.2.4.2. Vooreerst is de Raad van oordeel dat het loutere gegeven dat verzoekende partij niet thuis was op het moment dat de convocatie werd bezorgd haar onwetendheid omtrent de convocatie niet vergoelijkt. Gezien deze convocatie de directe aanleiding vormde voor de vlucht van verzoekende partij uit Armenië (administratief dossier, stuk 3, gehoorverslag CGVS d.d. 22/05/2014, p. 8) en bovendien het enige document vormt dat zij ter staving van haar vervolgingsvrees neerlegt, kan van verzoekende partij verwacht worden dat zij het document grondig zou hebben gelezen en op de hoogte zou zijn van de inhoud van de convocatie. Dat verzoekende partij duidelijk zou hebben laten weten dat zij als verdachte werd opgeroepen, blijkt voorts geenszins uit haar verklaringen tijdens haar gehoor. Aan verzoekende partij werd herhaaldelijk gevraagd in welke hoedanigheid zij werd opgeroepen, maar nergens geeft zij concreet de hoedanigheid aan. Enkel betreffende de eerdere convocaties, voor haar vlucht in 2011, stelt zij dat zij in de hoedanigheid van beschuldigde werd opgeroepen (administratief dossier, stuk 3, gehoorverslag CGVS d.d. 22/05/2014, p. 7-8). Gezien de vaststelling dat verzoekende partij nauwelijks op de hoogte is van de inhoud van de convocatie, die, zoals reeds aangehaald, nochtans de directe aanleiding vormde voor de vlucht van verzoekende partij uit Armenië en het enige document vormt dat zij ter staving van haar vervolgingsvrees neerlegt, kan er geen authenticiteitswaarde aan de door verzoekende partij neergelegde convocatie worden verleend. De opmerking in de bestreden beslissing dat uit de informatie gevoegd aan het administratief dossier blijkt dat het in Armenië makkelijk is dergelijke documenten te krijgen tegen betaling, wat de bewijswaarde van dergelijke documenten ernstig relativerend, dient dan ook samen gelezen te worden met voorgaande vaststelling inzake de gebrekkige kennis van verzoekende partij over de inhoud van de convocatie. Deze elementen doen verwerende partij terecht besluiten dat aan de convocatie geen enkele bewijswaarde kan worden verleend.

2.2.5.1. Waar verwerende partij in de bestreden beslissing stelt dat, gezien het op basis van de informatie waarover zij beschikt het niet aannemelijk is dat er in 2014 nog een strafzaak tegen verzoekende partij loopt die reeds in 2008 werd opgestart omwille van haar politieke activiteiten, het ook niet aannemelijk is dat zij omwille van die strafzaak door Manvel Grigoyan in 2014 onder druk werd gezet om valse verklaringen tegen Michaelyan af te leggen, citeert verzoekende partij in haar verzoekschrift een passage uit een rapport van 2013 van Human Rights Watch, waarin erop wordt gewezen dat foltering en mishandeling tijdens detentie blijven bestaan en dat de autoriteiten vaak weigeren klachten van mishandeling te onderzoeken en burgers dwingen hun klacht in te trekken. Verder blijkt uit deze informatie enkele arrestaties van activisten, tijdens dewelke de betrokkenen slecht behandeld werden.

2.2.5.2. De Raad is evenwel van oordeel dat deze informatie wederom op geen enkele manier de motivering in de bestreden beslissing weerlegt dat, volgens betrouwbare en gezaghebbende bronnen, er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat er over bericht wordt en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden.

2.2.6.1. Betreffende de motivering in de bestreden beslissing dat verzoekende partij vage verklaringen aflegt omtrent hetgeen zij aan de politie moest verklaren en dat het bovendien onduidelijk is wat de meerwaarde van de verklaringen van verzoekende partij zou zijn, geeft verzoekende partij aan dat zij tijdens haar gehoor duidelijk meldde dat zij diende te verklaren dat zij wapens en munitie aan Sasun afleverde en dat deze, ondanks reeds veroordeeld, toch hierdoor problemen zou krijgen daar hij voorwaardelijk was vrijgekomen en een extra beschuldiging hem misschien terug naar de gevangenis zou sturen en dit voor feiten waarvoor hij nog niet was veroordeeld. Derhalve was er wel degelijk een nut bij het afleggen van de verklaringen.

2.2.6.2. Vooreerst meent de Raad dat de herhaling van haar verklaring dat zij wapens en munitie aan Sasun afleverde, geenszins van aard is de motivering dat verzoekende partij hieromtrent niet meer details kon geven in een ander daglicht te stellen.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal verklaard heeft dat Sasun reeds veroordeeld werd voor het leveren van wapens aan

manifestanten en voor poging tot staatsgreep (administratief dossier, stuk 3, gehoorverslag CGVS d.d. 22/05/2014, p. 5). De Raad ziet niet in welke “nieuwe feiten” uit de valse verklaringen van verzoekende partij – die diende te stellen dat zij wapens en munitie aan Sasun had geleverd – zouden blijken waarvoor Sasun opnieuw veroordeeld zou worden. De valse verklaringen van verzoekende partij betroffen louter de feiten waarvoor Sasun reeds veroordeeld werd, waardoor het nut niet ingezien kan worden van het afleggen van deze verklaringen.

2.2.7. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het asielrelaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.8. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er heden in Armenië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.9. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 9 en 10) en dat verzoekende partij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal d.d. 22 mei 2014 de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Armeens en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.10. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangemerkt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie juli tweeduizend veertien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT